

[Ragnhild Andersen.]

„... at kommissionen arbejder for øjeblikket og søger at nå frem til et resultat, men lige så vanskeligt det var for mig i den periode, folkeforsikringskommissionen sad og arbejdede, at sige noget om, hvornår den ville afslutte sit arbejde, lige så vanskeligt er det for mig at sige det med henblik på sygekassekommissionen. Jeg kan blot sige, at jeg er mindst lige så interesseret i, at arbejdet indenfor denne kommission fremmes, som det ærede medlem er.“

Man har vel lov til herudfra at skønne, at den højtærede socialminister med sin bemærkning giver udtryk for, at han vil søge at påvirke kommissionen i arbejdsom retning — hvilket jeg altså kun kan formode. Men kravet om revision af sygekasse-lovgivningen og forbedringer af den lyder stadig stærkere, og derfor er der grund til at efterlyse, hvordan det går med denne kommission; for det kan vel ikke være meningen, at enhver kommission nødvendigvis skal sidde 7 år, som folkeforsikringskommissionen sad?

Så sent som sidste år modtog folketings og regeringen en anmodning fra sygekasserne om forhøjelse af dagpengene, idet de både af almindelige mennesker og af sygekassernes folk anses for at være utilstrækkelige og utidssvarende. Lignende krav er ofte rejst fra store fagforeninger og faglige kongresser. Der er imidlertid ingen af disse krav og ønsker fra sygekasserne, der er imødekommet. Tilsyneladende står alt stille under henvisning til, at der sidder en kommission. Det kender man jo godt. Sådan søgte man også i sin tid, da der sad en folkeforsikringskommission, at få alting til at stå stille med hensyn til forbedringer af folkeforsikringsloven. Men der er det at sige om sygeforsikringskommissionen, at denne kommission ingenlunde begyndte sit arbejde med tomme hænder. Et tidligere under socialministeriet nedsat sygeforsikringsudvalg, bestående af embedsmænd under socialministeriet, havde forud befattet sig med undersøgelser af socialforsikringslovgivningen, og såvidt jeg ved, gik der forud for dette sidste sygeforsikringsudvalgs arbejde endda andre ministerielle undersøgelser, som har strakt sig

over en lang årrække angående sygeforsikringslovgivningen.

Det kan derfor ikke være for tidligt at få rede på, hvordan det forholder sig med denne sygeforsikringskommission. Taler rygtene virkelig sandt, som siger, at der i de 2½ år kun har været afholdt 4 møder? Og hvordan forholder det sig i det hele taget med denne kommissions arbejde? Det er for at få dette oplyst, jeg har stillet mit spørgsmål til socialministeren om, hvornår ministeren forventer at sygeforsikringskommissionens betænkning vil foreligge.

Socialministeren (Strøm): Som det ærede medlem har formuleret sit spørgsmål, kan jeg hurtigt besvare det, idet jeg blot kan henvise til, at sygeforsikringskommissionen selv er herre over, hvornår den vil slutte sine overvejelser og afgive betænkning.

Jeg er bekendt med, at kommissionen ikke hidtil har kunnet holde mange møder, og en af årsagerne hertil er, at der, efter at kommissionen var nedsat, blev pålagt dens formand andre yderst presserende opgaver, hvilket førte til, at han bad sig fritaget for formandshvervet, og der er nu udpeget en anden formand til kommissionen.

Jeg er iøvrigt bekendt med, at der for nogen tid siden er indkaldt til møde i kommissionen den 12. oktober, og jeg har indtryk af, at kommissionens arbejde nu vil blive søgt fremskyndet, hvad jeg i allerhøjeste grad er interesseret i.

Ragnhild Andersen: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Jeg vil dog gerne spørge, om den højtærede minister ikke vil lægge lidt flere kræfter i at få sving i sygeforsikringskommissionen, end ministeren gjorde, såvidt jeg har forstået det, efter den sidste forespørgsel her i tinget.

Socialministeren (Strøm): Jeg kan svare det ærede medlem, at jeg altid er interesseret i, at der arbejdes i de kommissioner, der er nedsat.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.